DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 7den JUNY, 1823. N. 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE. *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 30sten *Mei* 1823.

NAAR NEW YORK.

De snel zeilende Amerikaansche brik

AURILLA,

Kapt. W. HOWLAND.

Zal binnen den tyd van 8 á 10 dagen vertrekken, zy heeft de helfte harer lading, en zeer goede accomoditeiten. Voor Vragt en Passagie vervoege men zich by den kapitein aan boord, of by

O. *M* DACOSTA.

May 30, 1823.

FOR NEW YORK.

The fast sailing American brig

AURILLA,

W. HOWLAND, Master.

Has one half her cargo engaged, and will sail in 8 or 10 days. For Freight or Passage, having good accommodations, apply to the captain on board, or to

O *M.* DACOSTA.

Fiscaal's Kantoor, den 6den Juny 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en

De Ronde Broden 16 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE. Eerste Klerk.

Den 4den Juny 1823.

DIRECTEUREN van het Fonds der Afgekeurde Johannessen, brengen by deze ter kenoisse van de belanghebbende den ontvangst van een Extract uit het Journaal van zyne Excellentie den Gouverneur dezes Eilands, houdende het volgende:

" Is goedgevonden en verstaan:

" De Directeuren van het Fonds tot Vernie- " tiging der Bewyzen van de Afgekeurde Jo- " hannessen by Extract dezes, te inviteeren " om, &c.

" Terwyl wy geensints twyfelen of al de uit- " staande penningen met ultimo dezer, zullen " zyn ingevorderd, hetwelk des te noodzakely- " ker zal wezen in zoo ver zulks strekken zal " tot vermyding van onaangenaamheden, aan de " debiteuren die dan nog aan het gemelde Fonds " zouden mogen verschuldigd zyn."

Ingevolge van deze aanschryving, waarschouwen Directeuren voornoemd alle de geene welke nog aan het gemelde Fonds schuldig zyn hunne rekeningen te komen voldoen, zullende by nalatigheid zich zelve de nadeelige gevolgen te wyten hebben.

Wordende by deze mede kennis gegeven dat ten kantore van het Fonds voormeld gedurende deze maand zal worden gevaceerd tot het inwisselen van Papieren Bewyzen van Johannessen, voor gekapt zilver geld.

FERGUSON, Boekhouder.

Den 15den Mei 1823.

TE KOOP.

KOPER in BLADEN.
KOPERE BOUTEN.
 Do. SPYKERS van differente soorten.
YZERE BOUTEN en SPYKERS.
BLOKKEN.
PLANKEN van 1 á 4 DUIMEN.
PITCH PYN BALKEN.
KNIEN.
EEN BOEGSPRIET en 1 ROER.

Welke artikelen door den ondergeteekenden op aanneemelyke conditien zullen verkocht worden.

ARON PINEDO.

May 15, 1823.

FOR SALE.

COPPER in SHEETS.
 Id. BOLTS.
 Id NAILS of different sizes.
IRON BOLTS and NAILS.
TACKLES of all sizes.
PLANKS from 1 to 4 INCH.
PITCH PINE BEAMS.
KNEES.
A BOWSPRIT and a RUDDER.

Which articles will be disposed of by the undersigned on liberal terms, and in lots to suit purchasers.

ARON PINEDO.

Voor de Curaçaosche Courant.

DE ONDANKBAARHEID.

De ondankheid hoe snood ze ook zy,
Vertoonde altoos haar heerschappy,
Hoe ze ook haar handel zoekt te dekken;
Het paard kan ons ten voorbeeld strekken,
Zoo als dit volgende geval,
O Lezer U vertoonen zal.
Dit dier liep grazende in een weide,
Zoo lang en breed als de Overzyde;
Maar door een ongeluk al gaande langs een sloot,
Kreeg hy een splinter in zyn poot.
" Helaas! wie zal my hulp verlenen!
(Riep hy, al hinkende over 't veld,)
" Nu moet ik hopplen op drie beenen,
" De pyn maakt my geheel ontsteld."
Juist kwam hy daar een hert te ontdekken.
" Och lieve broeder! sprak het paard,
" Gy zyt het beste dier op aard,
" Ja goud en diamanten waard;
" Zoo gy dien stekel uit myn voorste poot kunt trekken,
" Ik bid U help my toch, ik zal U dankbaar zyn,
" Ik word schier razend door die pyn;
" En tot myn leed is hier niet een doktoor voorhanden."
" Wel broeder, sprak het hert, laat my uw voet eens zien"
En met een ruk eer iemand tien
Geteld had, en hoe vast dien prikkel bovendien
Ook zat, trok 't hert hem uit gezwind met zyne tanden,
Nu was het paard gered, hy sprak: ik dank U zeer,
Ja duizendmaal myn vriend; " maar woorden zyn geen daden."
't Gebeurde op eene andre keer
Dat iemand met een jachtgeweer,
Waarop een kogel was geladen,
Dien armen reebok trof, dat hy met moeite ontkwam
En magtloos en bebloed het zelfde paard vernam.
Dat hy voorheen zoo vriendlyk kwam te helpen,
Ach broeder, riep hy: denk aan my,!
Denk aan het woord dat gy me onlangs gaaf, in de wei,
Ik bid U, kom myn wonde stelpen.
Neen riep 't ondankbre paard vol spyt,
Ik was uw broeder nooit, ik weet niet wie gy zyt,
En snelde weg ter vlugt op alle vier zyn pooten,
Ach! riep het hert: zie daar, de handelwys der grooten,
Maak nooit op hun belofte staat,
Ga nooit by hen om hulp of raad,
Hun woorden zyn slechts wind, uit hovaardy gesproten.
E.

UIT HAARLEMSCHE KOURANTEN.

Londen, 21*sten Maart* — Het ministerie heeft zich eindelyk in zekere mate verklaard omtrent de staatkunde van Groot Brittannie in deze gewigtige oogenblikken. De Heer M'Intosh heeft de eer te gelegenheid, dat de minister Canning zich in het parlement bevond, waargenomen, om hem bepaaldelyk aftevragen, of hy alle hoop had verloren, dat, door tusschenkomst van Engeland, de oorlog tusschen Frankryk en Spanje zoude kunnen worden voorgekomen? Hy voegde er by, dat, indien alle hoop mogt vervlogen zyn, de ministers aan de kamer zouden overleggen alle de stukken, betrekkelyk de plaats gehad hebbende onderhandelingen, op dat het mogt blyken, of de oude beginselen der Britsche staatkunde, de erkentenis der nationale onafhankelykheid, waren in acht genomen, en ten einde het parlement in staat te stellen, zyn gevoelen over deze hooggewigtige aangelegenheid, met kennis van zaken, te openbaren.

De minister heeft, na in het algemeen te hebben aangemerkt, dat Groot Brittannie in dezen had aangenomen eene houding zyner waardig, niet geaarzeld te verklaren, dat de hoop, om den oorlog voortekomen, zoo niet geheel vervlogen, toch zeer aanmerkelyk was verzwakt, en nog by voortduring verminderde; dat hy, na de vakantie, de eerste de beste gelegenheid zoude waarnemen, om de beginselen, welke het ministerie in dezen hadden geleid, uit een te zetten, doch zonder daar mede te verbinden eene voordragt, naar aanleiding van welke de kamer haar gevoelen zoude behoeven te openbaren. Hy voegde er by, dat, hoedanig ook de staat der zaken op het vaste land zoude mogen wezen, hy voor als nog de noodzakelykheid niet inzag, om Groot Brittannie in den oorlog tusschen Frankryk en Spanje te wikkelen.

De markies van Landsdown heeft in het Hoogerhuis aan het ministerie gevraagd, of het de stukken, betrekkelyk de onderhandelingen, niet nog voor paasschen aan het huis zoude mededeelen, daar toch, zoo hy nu meende, alle hoop op het behoud van den vrede verloren was; doch lord Liverpool heeft geantwoord, dat hy de vakantie wilde afwachten, om dat, hoewel die hoop zeer aanmerkelyk was verminderd, dezelve echter nog niet ten eenenmale was vervlogen. Zyn lordschap heeft zich niet verklaard aangaande de verdere staatkunde des Ryks.

Den 28*sten Maart.* — Onze dagbladen zyn opgevuld met onderscheidene berigten aangaande eene zamenzwering, welke in Frankryk zoude zyn ontdekt tegen het gouvernement der Bourbons. De ministerielen verzekeren, dat de Fransche muitelingen, welke naar andere landen de wyk hadden genomen, thans naar Spanje reizen, en dat Vittoria de plaats is, in welke zy zich vereenigen, ten einde van daar eene poging aantewenden, om de trouw der Fransche armee te doen wankelen; dat het Fransche ministerie mitsdien het oogenblik, waarop de vyandelykheden zouden kunnen geopend worden, zoo veel mogelyk, poogt te verhaasten.— Men meldt niet stellig, wat de gevlugte Franschen in hun schild voeren, maar op de aanvragen, in het parlement gedaan, heeft de minister Canning geantwoord, dat Groot Brittannie, by traktaat, verbonden was, om zich met de overige mogendheden te vereenigen, ten einde te beletten, dat de familie van Bonaparte immer weder den Franschen troon zoude bestygen, doch dat, in omwentelingen van eenen anderen aard, Groot Brittannie had aangenomen, te beraadslagen, welke houding de geallieerden ten dezen zouden behooren aantenemen.

Perignan, 24*sten Maart.* — Gisteren heeft Z. K. H. de hertog van Angouleme de revue gepasseerd over een gedeelte van de divisie van den generaal Curial, bestaande uit omstreeks 5000 man; dezelve stond in vier gesloten kolonnen, van welke drie uit infanterie en de vierde uit ruitery waren zamengesteld. In het midden was een altaar opgerigt. Na het vieren van de mis, hebben de troepen zich in orde van battaille geschaard en eenige manoeuvres verrigt. De generaal Eroles bevond zich in het gevolg van den hertog. Schoon met den 1sten April de leevensmiddelen op den voet van oorlog zullen worden uitgegeven, heeft de hertog niets gezegd, waaruit men eene spoedige opening van den veldtogt zoude kunnen voorspellen.

Parys. 27*sten Maart* — Een koorier, welke den 21sten Maart Madrid heeft verlaten, brengt het berigt mede, dat Z. M. de koning van Spanje en H. M. de koningin, den dag te voren, des ochtends ten 8 uren, genoemde hoofdstad hebben verlaten, ten einde zich naar Sivilie te begeven Men meldt, dat de bevolking, wel verre van zich tegen dit vertrek te verzetten, hetzelve allezins, als geboden door de tydsomstandigheden, heeft goedgekeurd; en dat de rust ook den volgenden dag bewaard is gebleven.— Men zegt, dat verscheidene duizende manschappen, behoorende tot de linie troepen en provinciale militie, langs den weg, welken Z. M. moet passeren, vereenigd zyn; dat het geleide uit 6000 man bestaat, waar onder 12 á 1600 man van de nationale militie van Madrid. De Engelsche, Portugeesche en Amerikaansche ministers maakten zich gereed, om Z. M. te volgen; de Heer Fitzroy Sommerset scheen nog eenigen tyd in Madrid te zullen verblyven. De generaal graaf van Abisbal zal, zoo dra de koning het gebergte heeft bereikt, zyne waardigheid als gefe politico nederleggen, ten einde het kommando over de reserve armee van de beide kastilien te aanvaarden. De minister van oorlog Lopez Baños heeft den generaal Morillo, in naam van Z. M., gelast, om, met terzydestelling van alle bezwaren, onverwyld het bevel over het reserve leger van Gallicie op zich te gaan nemen; men weet, dat de genoemde generaal, alvorens op nieuw te worden aangesteld, heeft verlangd, dat zyn gedrag op den 7den July eerst behoorlyk mogt worden onderzocht en beoordeeld. Balasteros, die op de grenzen van Navarre moet kommanderen, bepaalt zich by het provianderen van de vestingen en by het vereenigen van eenige duizende manschappen by Vittoria. Van de bende van Bessieres hoort men niet meer spreken; hy voor zynen persoon moet nog in den omtrek van Guadalaxara zyn gezien, doch het schynt zeker, dat het gros, verstrooid en onder verschillende opperhoofden, Arragon weder heeft bereikt. De leden der kortes zouden den 22sten Z. M. den koning volgen.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 6den Juny 1823.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak, ter Gouvernements Secretary zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met het Nederlandsche schip Sara Maria, kapitein P. Bostyn, en dat dezelve op aanstaande Vrydag den 13den dezer des morgens ten 7 ure precies zal gesloten worden.

De gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

2. golet Dorothea, Evertsz, Bonaire
—— Maria Catharina, Dammers, Sp. kust
3. —— Diana, Ravine, Aruba
4. bark Hebe, Lena, Porto Rico
5. golet Volador, Arrabiche Coro
6. —— Gouv. Cantz'laar, Salzedo, Aruba

UITGEKLARD—JUNY.

2. golet Cornelia, Moller, St. Domingo
3. —— Maria Catharina, Dammers, Sp kust
—— Juliana, Luydens, La Guayra
—— Rosalia, Diaz, Puerto Cabello
4. —— Aruba Paket, Boekhoudt, Aruba
5. —— Paulina, Salzedo, Rio-de-la-Hacha
—— Maria, Chirino, St. Thomas
5. —— Morgiana, Sears, Philadelphia
6. brik Fame, Boss, Mobile

Uit de ontvangene tyding gedurende deze week van de kust, kunnen wy niets hoegenaamd opmaken der krygsverrigtingen van de stry dende partyen, om ons uit den droom te helpen en de waarheid aan den dag te leggen, wegens de in omloop zynde berigten. Wy zullen voor het tegenwoordige ons onthouden, hierover iets te zeggen, in de hoop dat wy in weinige dagen in bezit zullen gesteld worden, van offi cieele berigten.

De brik Martha & Elisabeth, kapitein Swart, kwam op Dingsdag alhier aan. Zy vertrok op den 13den April van Texel, zy deed het eiland Wight aan, van waar zy op den 27sten hare reis vervolgde. Wy vernamen dat er Londensche nieuwspapieren tot den 25sten aan boord waren, maar met leedwezen moeten wy bekennen, dat na alle gedane moeite, wy geen derzelver hadden kunnen bekomen. Het doet ons te meer leed daar wy vernomen hebben dat dezelve de oorlogs verklaring, door Frankryk tegen Spanje behelzen, benevens een verhaal van een gevegt, dat men zegt, aan den voet van de Pyreneen zoude plaats gehad hebben, waarin de Spanjaarden met groot verlies verslagen waren.—Men zegt dat de Franschen een honderd generaals verloren hebben. Tevens voegt men er by, dat omtrent 40,000 man van het leger van het geloof in de gelederen der Fransche troepen ingelyfd zyn. Dusdanig zyn de voornaamste artikels der by deze gelegenheid ontvangene berigten; en dezelve worden in groote mate door de uittreksels van Parysche nieuwspapieren, welke hier beneden te vinden zyn bevestigd.

De Martha & Elisabeth heeft verscheidene officieren voor het garnisoen en de oorlogs vaartuigen voor deze station uitgebragt, als mede 40 matrozen voor Z M. brik de Kemphaan.

Wy zyn verzocht geworden, door de geweze ne officieren der Columbiaansche brik de Pichincha, om een berigt medegedeeld uit La Guayra, en geplaatst in ons weekblad van den 17den te wederspreken: dat, dat vaartuig, door de Bolivar en de Vencedor, is geholpen geworden, om van Cayos San Juan aftekomen, alwaar hetzelve in jagt van eene Spaansche feluca op strand liep. Men verzocht ons te berigten, dat geen dezer vaartuigen digt by de Pichincha gekomen was, of haar de minste hulp verleend had terwyl zy op strand was; maar toen zy vlot raakte (hetgene door de medewerking van hare eigene officieren en manschappen gedaan was) was zy door de Vencedor alleen bygestaan geworden om haar roer in te zetten.

Onze Haarlemsche nieuwspapieren, ontvangen met de Martha & Elisabeth, loopen tot den 5den April. Al de belangryke tydingen, welke dezelven behelzen, zyn reeds aan onze lezers medegedeeld. Eenige uittreksels derzelven zullen in de eerste bladzyde gevonden worden.—Wy hebben tevens Parysche dagbladen tot den 8sten van dezelfde maand ontvangen. De volgende uittrekselen zyn de voornaamste tydingen welke dezelve bevatten.

FRANKRYK.

HET LEGER DER PYRENEEN.

DAGORDER.

Soldaten!—Ik ben onder U aangekomen, en heb met genoegen bemerkt, den goeden geest die U bezielt, en uwe standvastigheid om de vermoeijenissen eenen langen marsch gedurende de guurheid van het saizoen te ondergaan; het is door de glans van alle militaire deugden dat gy welhaast uwe gehechtheid aan den koning en aan het vaderland zult bewyzen. De getrouwheid eer en krygstucht, deze zullen altyd het zinnebeeld zyn van de witte vlag, onder welke wy zullen vegten.

Ik zal over alle uwe behoeften waakzaam zyn. Hoofd kwartier te Bayonne, 30sten Maart 1823.

LOUIS ANTOINE.

Op bevel zyner koninglyke hoogheid den opperbevelhebber van het leger.

De staf generaal,

GRAAF GUILLEMINOT.

Parys, 7den April.—Wy hebben uit Bayonne de proclamatie van den hertog van Angouleme in Fransch en in Spaansch ontvangen, dezelve behelst als volgt:—

Spanjaarden!—Toen de koning van Frankryk, zynen afgezant uit Madrid terug riep, hoopte hy dat het Spaansche gouvernement van derzelfs gevaren onderrigt, gematigere gevoelens zoude koesteren en ophouden zou, om doof te blyven aan de raadgevingen van toegenegenheid en goede reden; twee en eene halve maand zyn verloopen en Z. M. heeft te vergeefsch verwacht dat men in Spanje eene order van zaken zoude daarstellen, overeenkomstig met de veiligheid der naburige staten.

Het Fransche gouvernement heeft gedurende de twee jaren met eene voorbeeldeloze langmoedigheid, de minst verdiende tergingen geduld; de oproerige party die in uw land het koninglyke gezag verworpen heeft, uwen koning gevangen houdt, zyn val eischt, zyn leven en dat van zyn huisgezin bedreigt heeft buiten uwe grenzen zyne schuldige pogingen gevoerd, dezelve heeft veel getracht om het leger van Z. A. K. M. te verleiden, en oneenigheden in Frankryk te verwekken; zoo als het aan dezelve gelukt was om door de besmetting van zyne leerredenen en voorbeelden, den opstand van Napels en Piemont te weeg te brengen. In zyne schuldige hoop bedrogen, heeft zy eenige verraders opgeroepen, die door onze geregtshoven veroordeeld waren, om onder de bescherming van het zegepralende oproer de booze aanslagen te volbrengen die zy tegen hun vaderland gevormd hadden.

Het is tyd om een einde te maken met de regeringloosheid die Spanje verwoest, die haar de magt beneemt om zyne kolonien in vrede te stellen, die haar van Europa afscheidt, die alle hare betrekkingen verbroken heeft met de aanzienlyke vorsten, wier oogmerken en wenschen zich met die van Z. A. K. M. vereenigen en die de rust en belangens van Frankryk in waagschaal stelt.

Spanjaarden!—Frankryk is niet in oorlog met uw vaderland, gesproten van hetzelfde bloed als uwe koningen kan ik slechts uwe onafhankelykheid, uw geluk en uwen roem ten doel hebben. Ik sta op het punt de Pyreneen aan het hoofd van 100 duizend Franschen over te trekken, maar het is slechts om my met die Spanjaarden te vereenigen, welke vrienden van orde en wetten zyn, om hen te helpen hun gevangenen koning in vryheid te stellen, het altaar en den troon weder opterigten, de priesters van hunne ballingschappen terug te roepen, de eigenaars van de plundering hunner goederen in zekerheid te stellen, en het gansche volk te ontrukken van de heerschappy van eenige eerzuchtigen, die terwyl zy de vryheid openlyk uitroepen, slechts den ondergang van Spanje be werken.

Spanjaarden!—Al es zal voor U en met U gedaan worden, de Franschen zyn en willen slechts uwe hulp verleeners zyn, uw vaandel zal op uwe steden wapperen de provincien waardoor onze soldaten zullen door trekken, zullen in den naam van Ferdinand door Spaansche ambtenaren bestuurd worden; de strengste krygstucht zal waargenomen worden; alles wat ten dienste van het leger noodzakelyk zal zyn, zal met eene godsdienstige naauwkeurigheid betaald worden. Wy zyn niet willens, noch U wetten te stellen, noch uw land te bezetten. Wy wenschen slechts uwe bevryding; en zoo dra wy dezelve verkrygen zouden hebben, zullen wy in ons vaderland terug trekken, ons gelukkig achtende een edelmoedig volk behouden te hebben van de rampspoeden welke het oproer voorbrengt, en die de ondervinding ons maar te veel heeft leeren kennen.

Hoofd kwartier te Bayonne, 2den April 1823.

LOUIS ANTOINE.

Op bevel van Z K. H. den prins opperbevelhebber

De staats raads en de burgelyke kommissaris van Z. A. K. M.,

VAN MARTIGNAC.

Des anderen daags den 3den April, werd de volgende dagorde aan het hoofd kwartier te Bayonne verkondigd:

DAGORDER.

Soldaten!—Het vertrouwen dat de koning in my stelt, heeft hem my aan uw hoofd doen plaatsen, om zyne edelste bevelen te volbrengen. Het is niet de geest om te veroveren die ons gedrongen heeft de wapens optevatten; maar edelmoedigere beweegredens bezielen ons. Wy gaan een' koning op zynen troon herstellen, zyn volk met hem verzoenen, en in een naburig land dat ten prooi van regeringloosheid is de noodige orde ter geluk en zekerheid der beide staten te herstellen.

Soldaten!—Gy zult den godsdienst, de wetten en eigendommen eerbiedigen en dezelven door anderen doen eerbiedigen; en gy zult my gemakkelyk doen volvoeren den pligt die my opgelegd is, om de wetten van de krygstucht naauwkeuriglyk te onderhouden.

Hoofd kwartier te Bayonne, 3den April 1823.

LOUIS ANTOINE.

Op bevel van zyne koninglyke hoogheid den opperbevelhebber van het leger.

De staf generaal,

GRAAF GUILLEMINOT.

Heden den 7den April is het leger de Bidassoa overgetrokken. De 700 gevangenen (onder dewelken men 60 officieren telt) die door Santos Ladron gevangen gemaakt waren, by de overwinning, behaald in de omstreken van Pampelune over de constitutioneelen, zyn naar Frankryk opgezonden geworden op bevel van den generaal Guilleminot en naar Toulouse gevoerd.

Latere brieven uit Valencia (in Spanje) melden dat de konstutionelen er met de grootste neerslagtigheid waren, uit oorzake der volkomene nederlaag van den kolonel Viva, die tegen Ulman opgerukt was, deze brieven zeggen dat dit opperhoofd van de koning gezinden Murviedro weer binnen getrokken was en dat hy op Valencia met eene groote magt marcheerde, alwaar hy zonder tegenstand binnen trok; deze laatste tyding vereischt bevestiging.

Er zyn te Norfolk berigten ontvangen wegens de krygsverrigtingen van kommodore Porter's eskader, tot den 16den Mei, welke melden, dat de kust van Cuba rondom met Amerikaansche en Britsche kruizers bezet is, en dat men weinig of niets te duchten heeft voor zeeroovers. De kommunicatie met alle zyden van de kust was zoo gemakkelyk, dat kommodore Porter in staat was, kennis van de verrigtingen der verschillende vaartuigen onder zyn bevel dagelyks te bekomen.

Het gouvernement van Spanje heeft een dekreet afgevaardigd, gedagteekend 5den Maart, verbiedende het binnen komen in de havens van het eiland Cuba, voor Fransche, Russische, Oostenryksche en Pruissische schepen; en den invoer van derzelver koopwaren.

Met een vaartuig te New York van Jamaika aangekomen, is er een berigt ontvangen, dat er 3 Britsche 74tigers, en 4 fregatten, op den 9den April, de Morant Baai naar Kingston voorby gezeld zyn

De karicatuurs winkels in Londen, hebben geen tyd laten verloren gaan, om zich de zaken van Spanje ten nutte te maken. Zy hebben verscheidene stukken aangaande den gedreigden inval vervaardigd. Een derzelver verbeeldt de koning van Spanje als een *Muilezel*, gekluisterd aan den steen der konstitutie, den hertog van Angouleme toeschreeuwende om hem te komen verlossen. Deze wordt verbeeldt als een *Ezel* loopende over de Pyrineen, en beantwoordende het geschreeuw met balken In een ander karicatuur poogt de koning Louis, de laarsen van Napoleon aan te trekken, den God van St. Louis aanroepende om hem te helpen. Men ziet hem achter over gebogen, om dezelve aantedoen, en zyne kroon vallende van zyn hoofd, terwyl de jonge Napoleon achter hem staat, gereed om dezelve op te nemen.

"In de New York nieuwspapieren vinden wy mede een berigt over den ondergang van den tiran Iturbide. De bevrydende armee die tegen zyne krygsmagt optrok was overwinnend, en de Mexikaansche natie, was door een konstituerend kongres als vry daargesteld. Het blykt dat Iturbide op het oogenblik zyner afzetting even zoo veel lafhartigheid aan den dag legde, als hy onbeschaamdheid op den top van zyne willekeurig gezag betoonde. Op eene lage wyze trachte hy te ontsnappen, latende zyne wapenbroeders, die hem tot het laatste toe verkleefd bleven, aan de goedertierendheid en grootmoedigheid van het kongres over. Hy werd door duizenden van bedelaars (*leperos*) aangehouden, die het getuig van zyne koets kapten, en hem en zyne familie dwongen, weder naar hun huis terug te keren; waar hy den geheelen nacht bewaakt werd, om eene tweede ontsnapping voortekomen; en des anderen morgens werd zyn afstand aan het kongres voorgelegd, zamen met een rekwest dat het aan hem zoude vergund worden, zich naar een vreemd land te begeven, en dat zyne schulden zouden betaald worden. Aangaande zyn rekwest is nog niets bekend geworden; maar het schynt dat de "keizerlyke" Iturbide in hechtenis is genomen, en het opzigt over zyn persoon aan generaal Bravo opgedragen. Men zegt, dat hy wegens zyne lafhartigheid, door een ieder veracht wordt; en dat de Mexikaanen hem kolonel *Llantos* noemen, een titel die wy veronderstellen, niets minder beteekend dan grootheid van gevoelen en schitterende hoedanigheden."—*Even. Post.*

Zeer late berigten uit de Stille Zuid Zee.—Wy hebben gesproken met eenen heer, die als passagier in de schoener Dart, op Zaturdag met 24 dagen reis van Carthagena alhier (Baltimore) aankwam. Hy vertrok van Guayaquil omtrent het midden van Maart, op welken tyd de president Bolivar aldaar was. De expeditie, welke de Peruviaansche patriotten tegen de koningsgezinden digt by Lima gezonden had, is verslagen geworden. Volgens de laatste berigten waren de koningsgezinden binnen den afstand van eenige mylen van Lima, welke plaats, gelyk men veronderstelde, onvermydelyk weder in hunne handen zal vallen. Ingevolge de verwachte bezitneming van Lima, zyn van daar vele vlugtelingen en eigendommen te Guayaquil aangekomen. Het volk in Guayaquil was zeer verontrust op het hooren van deze tyding; en de markten zyn zeer gedaald door de onverwachte aankomst der goederen van de eerste plaats.

President Bolivar had 4000 man te Guayaquil, en even zoo veel te Cuenca in de binnenlanden. Hy maakte toebereidselen voor eene geheime expeditie, welke naar alle vermoedens, tegen Peru zal gezonden worden.

De grootste rust heerschtte in de provintie van Quito, als ook te Pasto. De oproerige bewegingen, welke in deze stad plaats hadden, zyn gesteld geworden door de tusschenkomst van Bolivar.

Uittreksel eenes brief van eenen heer aan zynen vriend in New York, gedagteekend aan boord van het V. S. schip Franklin, Valparaiso den 10den January 1823.—Wy vertrokken van Callao in October, en na eene korte en vermakelyke reize kwamen wy te Quilca aan, maar vonden dezelve byna geheelyk door de inwoners verlaten. Een detachement van het patriottische leger, hetwelke sedert ons vertrek, van die plaats, te Callao ingescheept was,

verscheen in gezigt van de kust; de onderkoning bevreesd zynde, dat zy aldaar zoude landen, beval al de inwoners, van de kust van daar te vertrekken. Men zegt, dat het doel van de expeditie was, om zich meester van de stad en de myn van Arequipa te maken. Het kongres van Peru had zitting genomen toen wy van Callao vertrokken; (San Martin) om zyn invloed niet te doen gelden by het kongres, scheepte zich aan boord der brik Belgrano voor deze plaats, op zyne aankomst hier, had hy eene zeer onaangename ontmoeting, byzonderlyk van lord Cochrane, die (gelyk men zegt) hem in de straat voorby liep zonder hem te willen kennen. Na alhier veertien dagen gebleven te zyn, werd hy onder geleide eener wacht soldaten naar de hoofdstad gebragt. Ik vrees dat ons land eerlang dezelfs misgryp zal inzien door de erkenning der onafhankelykheid van dit land. De regeringen van Conception en Coquimbo zyn in een verdrag getreden, om de bestaande konstitutie om ver te werpen; om een vry verkiesbaar en vertegenwoordigend gouvernement daar te stellen; om de moeilykheden van den handel uit den weg te ruimen; om den gehaten eersten minister te verbannen en de overvloedige civilie en militaire officieren van het gouvernement aftezetten, die voor zich alleen een aanzienlyk gedeelte der inkomsten behouden. Generaal Frere is aan het hoofd van het oproer, hy wordt geacht een man te zyn die zeer bemind is by het volk.

Uit de Baltimore Federal Gazette, 2den Mei.

JONGSTE BERIGTEN UIT PERU.

Nederlaag der Patriotsche Armee.—Op den 20sten January ll. kwamen de strydende armeen elkanderen in het gezigt by de stad genaamd Moquegua, een weinig meer dan 40 mylen van Arica. De Patriotsche armee werd door generaal Alvarado aangevoerd en die der Koningsgezinden door de generaals Canterac en Baldes. Dadelyk werden toebereidzels tot het gevegt gemaakt, en het begon met groote moed aan baide kanten. Het werd met groote hardnekkigheid onderhouden, tot dat de patriotten, zoo als eenige zeggen, voor eene overmagt bezwecken of gelyk andere zeggen, door beter beleid terug geslagen werden, waarop de koningsgezinden eene volkomene overwinning behaalden; niet meer dan 8 of 900 Peruviaansche patriotten ontsnapten van dit bloedige slagveld.

Dit mordige overblyfzel van de patriotsche armee kwam den 6den February te Callao aan, waar men vermoedde dat het kongres dat ter dier tyd te Lima vergaderd was, voor eenigen tyd dezelfs vergadering zoude opschorten, en het land onder een onmiddelyker bevel van een militair opperhoofd stellen. Men verwachtte dat de koningsgezinden Lima zouden in bezit nemen.

Uittreksel van eenen brief, gedagteekend Callao, den 6den Feb.—"Ik heb op dit oogenblik vernomen, dat een vaartuig dat naar Panama bestemd is binnen een uur zal zeilen.

"Ik maak van deze gelegenheid gebruik om U te berigten, dat op den 20sten van verledene maand te Moquegua een gevegt is voorgevallen (eene stad 42 mylen ten noorden van Arica) tusschen de koningelyke armee onder het bevel van de generaals Canterac en Baldes, en de bestrydende armee onder het bevel van generaal Alvarado, hetwelke met de omtrent geheele vernieling van de laatstgenoemden eindigde, alleen 7 of 800 soldaten en officieren zyn het ontkomen. Het overblyfzel van de armee kwam alhier dezen morgen aan. Dit is de laatste poging die de bestrydende armee by mogelykheid in Peru kan doen.

"Het Peruviaansche kongres dat in Lima zitting hield is ontbonden, en het gouvernement in handen van een militair opperhoofd gesteld."

The intelligence from the Main this week is such as to throw no light whatever on the operations of the contending parties, or to extricate us from the unpleasant dilemna of eliciting the truth from the conflicting reports in circulation. We, therefore, forbear, for the present, to notice it, in the hope that a few days more will produce offisial accounts.

The brig Martha & Elizabeth, capt. Swart, arrived here on Tuesday. She sailed from the Texel on the 13th April, touched at Cowes, in the isle of Wight, whence she departed on the 27th. We have understood that there were London papers on board to the 25th, but are sorry to say that after considerable search having been made for them, they could not be found. We the more regret this, as it is understood they contained the Declaration of War by France against Spain, and an account of a battle, which is stated to have been fought at the foot of the Pyrenees, in which the Spaniards were defeated with considerable loss. The French are said to have lost one of their generals. It is also added that about 40,000 men of the Army of the Faith were imbodied in the French ranks. Such are the principal items of news received by this arrival; and they are, in a considerable degree, corroborated by the extracts from Paris papers we have given below.

The Martha & Elizabeth brought out several officers for the garrison and vessels of war on the station; and 40 seamen for H. M. brig Kemphaan.

We are requested, by the late officers of the Colombian brig Pichincha, to contradict a statement, communicated from La Guayra, and inserted in our paper of the 17th ult. of that vessel having been assisted by the Bolivar and Vencedor in getting off from Cayos San Juan, where she ran ashore in chace of a Spanish felucca. Neither of these vessels, we are desired to say, ever came near the Pichincha, or rendered her the smallest assistance while on shore; but when she was got off, which was accomplished by the united exertions of her own officers and crew, she was assisted in hanging her rudder by the Vencedor alone.

The following is a statement of the comparative force of the Spanish and Colombian vessels, engaged in the late action off Puerto Cabello:—

SPANISH FORCE.	[illegible]BIAN FORCE.
Constitucion.	*[illegible]bobo.*
28 long 18's.	[illegible]
14 ditto 12's.	[illegible]onades.
2 ditto 15's.	[illegible]
44 guns.	[illegible] guns.
weight of metal 708lbs.	weight of metal 321lbs.
408 men.	123 men.
Ceres.	*Maria Francisca.*
28 long 18's.	16 long 12's.
weight of metal 504lbs	weight of metal 192lbs.
325 men.	138 men.
GENERAL TOTAL.	GENERAL TOTAL.
72 guns.	39 guns.
1212lbs. weight of metal.	513lbs. weight of metal.
733 men.	261 men.

The following Colombian vessels were also in sight at the engagement, but we understand only two of them took part in it. Their weight of metal is not stated.

Independencia,	15 guns,	127 men.
Leona, . . .	4 do.	125 do.
Rio, ...	1 do.	30 do.
A schooner, .	1 do.	30 do.
A schooner, .	1 do.	12 do.
Total	22	324

Making the general total of the Colombian force 61 guns, and 585 men.

Our Harlem papers by the Martha & Elizabeth are to the 5th of April. They contain nothing of an important nature that our Readers are not already acquainted with. We also received Paris journals to the 8th of the same month. The following extracts embrace the principal intelligence they contain.

FRANCE.

ARMY OF THE PYRENEES.

ORDER OF THE DAY.

Soldiers!—I have come with you! I am satisfied with the good spirits which animate you; of your perseverance in supporting the fatigues of a long march, during the inclemency of the season. It is by the splendour of all the military virtues that you will soon manifest your devotion to the laws and the country. *Fidelity, honor, discipline,* these will always distinguish the white flag, under which we will fight.

I will provide for you all you are in want of.

General head quarters, Bayonne, March 30, 1823.

LOUIS ANTOINE.

By order of H. R. H. general in chief of the army,

The major general,

COUNT GUILLEMINOT.

Paris, April 7.—We have received from Bayonne the admirable proclamation of the duke d'Angouleme, in French and Spanish, it is as follows:—

Spaniards!—The king of France, in withdrawing his ambassador from Madrid, hoped that the Spanish government, conscious of the dangers which attend it, would have listened to more moderate sentiments, and ceased to be deaf to the advices of benevolence and reason. Two months and a half have elapsed, and H. M. has in vain waited to see established in Spain an order of things suitable to the security of the adjacent nations.

The French government has endured with great patience for two years unmerited provocations. The revolutionary party, which has destroyed the royal authority in your country, which keeps your king in captivity, which demands his ruin, which menace his life and that of his family, has extended their guilty endeavours beyond your frontiers. They have attempted every thing to corrupt H. M.'s army, and to revolutionize France, as they have excited, by the contagiousness of their doctrines and examples, dissensions in Naples and Piedmont. Deceived by their guilty hopes, they have invited traitors condemned by our tribunals to consumate the compiots they have formed against their country, protected by the triumphant rebellion.

It is time to put a stop to the anarchy, which destroys Spain; which disenable her to pacify her colonies, which tear her from Europe, which has destroyed all her relations with the august sovereigns, which are united by the same sentiments and wishes, and which compromise the interests of France.

Spaniards!—France does not war against your country. Sprung from the same blood as your kings, I desire but your independence, your felicity and your glory. I am going to free the Pyrenees at the head of 100,000 Frenchmen; but it is to re-unite the Spaniards, who are friends of order and the laws, to help them to release their captive king, to erect the altar and the throne, to recal the priests from their exile, to secure the proprietors from spoilation, and keep the people from the domination of some ambitious men, who, by proclaiming liberty, prepare the ruin of Spain.

Spaniards!—Every thing, with your assistance, will be done in your behalf. The French are, and will be nothing but your assistants; your standard alone will fly in your cities. The provinces subdued by our soldiers will be governed in name of Ferdinand, by Spanish authorities. The most severe discipline will be observed. Every thing which is necessary for the service of the army will be paid for with religious exactness. We do not pretend to impose laws on you, neither to occupy your country; we only wish your deliverance. As soon as we shall have obtained it we will retire to our own country, happy in having preserved a generous people from misfortunes, consequent on a revolution, and of which we have too much experience.

General head quarters, Bayonne April 2, 1823.

LOUIS ANTOINE.

By order of H. R. H. the prince general en chief.

The state councillor, civil commissioner of H. M. C. M.

DE MARTIGNAC.

The next day, April 3, the following order of the day was published at the general head-quarters in Bayonne:—

ORDER OF THE DAY.

Soldiers!—The confidence of the king, has placed me at your head to fulfil the noblest mission. It is not the spirit of conquest that has made us take up arms; a more generous motive animates us. We are going to replace a king on his throne, to reconcile his people to him, and to establish the necessary order for the interest and security of the two governments of a nabouring country, a prey to anarchy.

Soldiers!—You will respect, and cause to be respected, religion, laws, and property; and your will facilitate the accomplishment of those duties which are imposed on me, to maintain the most strict discipline.

General head quarters, Bayonne, April 3, 1823.

LOUIS ANTOINE.

By order of H. R. H. commander in chief of the army,

The major general.

COUNT GUILLEMINOT.

This day, the 7th of April, the army passed the Bidassoa. Seven hundred prisoners (including 60 officers) were taken by Santos Ladron, in the victory obtained over the constitutionalists in the environs of Pampeluna, and have been sent to France to be conducted to Toulouse by general Guilleminot.

Recent dates from Valencia (in Spain) say, the constitutionalists are in the greatest consternation, in consequence of the complete defeat of colonel Viva, who marched against Ulman. The letters observe: the chief of the royalists, retired again to Murviedro, and that he will march against Valencia with considerable force, which place he would enter without any resistance. This report wants confirmation.

A few days after the earthquake at Valparaiso, the priests drew up a petition for the expulsion of all the English and Americans, (or heretics as they style them) that resided there, as being the cause of the earthquake and its calamities by their wickedness. They applied to one Biskia, he being the oldest judge of the city, to induce him to sign it. He inquired of them how they could attribute it to the "*Anglices*" when their houses were most of them standing, and all their lives spared as witnesses of their innocence—"while you," said he, "who call yourselves good catholics, with all your prayers, and the assistance of patron saints, could not save our churches, houses, and hundreds of catholics from utter destruction; and as for myself, on the night of the earthquake, with the rest of my family, I was taken from impending ruin by an American at the imminent risk of his life, when no countryman of my own would come to our assistance. I shall, therefore, not subscribe to any such thing."

The females of all classes in Spain are busily employed in the noble task of preparing linen, &c. for their husbands, brothers, and sons who are going forth to meet the invaders; and the more wealthy part of the Spanish fair have spontaneously contributed funds to this laudable purpose.

Accounts from commodore Porter's squadron had been received in Norfolk to the 16th of May, which state that the coast of Cuba is now so completely lined with American and British cruisers, that there is little or nothing to apprehend from the pirates. The facility of communication with all parts of the coast was such as to enable com. Porter to receive intelligence daily of the operations of the different vessels under his command.

A Columbian privateer, name not mentioned, had been captured and carried into the Havana, on board of which were 17 American seamen. The Commercial Agent of the United States of America for Havana, acknowledges the friendship of his excellency the general of marines, for his prompt and friendly aid in liberating these men; and also to his excellency the present captain general of the island, for the very marked politeness and attention evinced by him towards the officers of the United States navy.

The caricature-shops in London have lost no time to turn the cause of Spain to account.—They display several works of fancy suggested by the threatened invasion. One of these represents the king of Spain as a *Mule*, chained to the stone of the constitution, and crying to the duke of Angouleme to release him. The latter, represented as a *Jack Ass*, is seen capering over the Pyrenees, and answering the call by braying. In another caricature king Louis is striving to draw on the boots of Napoleon, and invoking the God of St. Louis to help him. As his body is bent back in the exertion, the crown is seen falling off his head, while young Napoleon stands behind ready to catch it.

FROM AMERICAN PAPERS.

DOWNFALL OF ITURBIDE.

The following official communications which have just been received by an extraordinary courier, announce to the free and heroic inhabitants of Vera Cruz, that their wishes, in unison with those of all the other towns, have been granted. The liberating army has triumphed The Mexican nation is now reintegrated in the extension and plenitude of their sovereign right, freely represented by a constituent congress.—Inhabitants of Vera Cruz! days of prosperity, of liberty, and concord, begin to succeed to the calamitous times of usurpation and despotism—Honour and praise to the valiant soldiers of the country; immortal glory to her worthy captains; veneration, love, and gratitude to the fathers of the country.

Vera Cruz, 7th April, 1823, third year of independence, and second of liberty.

GUADALUPE VICTORIA.

Decree No. 1.—The sovereign constituent Mexican congress, in their session of 29th ultimo, have thought proper to expedite the present decree.

1. It is declared that congress having assembled to the number of 103 deputies, constituting a majority, is in full and absolute liberty to deliberate, and consequently in a situation to continue its sessions.

2. That the executive power of Mexico has ceased from the 19th of last May to the present date.

3 That both the foregoing resolutions be transmitted to the supreme executive power to be named, in order that they may be communicated to whom it may concern. We therefore, &c.

Mexico, April 2, 1823.

Number 2.—The supreme executive power provisionally named by the sovereign constituent Mexican congress, to all to whom these presents may come, greeting; know ye that the said congress has decreed as follows:

The sovereign constitutional Mexican congress, in session of the 30th ultimo, has decreed as follows:

1 The executive government shall be exercised provisionally by a body, to be denominated the supreme executive power.

2. It shall be composed of three members, each of whom shall act alternately for one month as president, and in the order of their nomination.

3. The supreme executive power shall have the title of highness, and the members that of excellency, only in official communications.

4. This body shall not be chosen from among the members of congress.

5 This body shall be governed by the last regulation presented by the regency to congress for their approbation, except as respects the office of the commander in chief, and until another be formed in conformity to the circumstances of the present period.

Mexico, March 31, 1823

Signed by the President and Dep. Secretaries.

We therefore order, &c.

Mexico, April 2, 1823.

Signed by the President.

PEDRO CELESTINO NEGRETE, and three Members.

Number 3.—The sovereign constituent congress in this day's session has thought proper to name the following individuals for the executive power, viz: Don Nicholas Bravo, Don Guadalupe Victoria, and Don Pedro Celestino Negrete. This nomination shall be immediately communicated to the persons named, that they may repair to the hall of congress to take the corresponding oath. Signed and dated as above.

The ex-secretary of state, Herrera, had been taken at a plantation near Queretaro, and was in prison, as was also Fereandez, the intendant of San Luis Potosi

Extract from a letter, dated Puebla, March 23.—The army entered Mexico on Good Friday, at 5 o'clock in the afternoon, in consequence of Iturbide having made the three following propositions. Previous to making these propositions, a council of war was held on Wednesday, from 8 o'clock in the morning until 2 in the afternoon, by the adherents of the emperor, in which council an animated debate took place, on the propriety of giving battle to the liberating army; but his majesty mitigated the ardour of the council by his *tears and entreaties*, stating that he wished to spare the effusion of blood and that he only desired the happiness of this country.

PROPOSITIONS.

1. That the army should not decide on his fate, but that it should be left to congress.

2. That he should be permitted to retire to Tulansingo, with his family, escorted by Bravo in order to regulate his affairs, and afterwards to remove to Jamaica.

3. That all the troops that adhered to him should form an integral part of the liberating army.

ANSWER OF THE JUNTA OF GENERALS.

1. That he could not be permitted to retire to Tulansingo to regulate his affairs and still less to Jamaica, the junta not having the powers vested in them to grant his request, which appertained only to congress.

2. That in case his request should be granted by congress, he should be escorted by brigadier general Bravo, and the troops that he might select.

3 That due regard should be had to the officers and troops that had adhered to him

The above was received by an extraordinary courier at 12 o'clock.

Iturbide, it appears, displayed as great cowardice in the moment of his degradation, as he did insolence in the zenith of his arbitrary sway.—He meanly attempted to run away, leaving his companions in arms, who had adhered to him to the last, to the mercy and generosity of the congress. He was arrested in his career by thousands of beggars (*leperos*) who cut the harness of his carriage, and compelled him and his family to return to his house, where he was surrounded all night, to prevent another attempt; and in the morning his abdication was presented to the congress, with a request that he should be allowed to retire to a foreign country, and that his debts should be paid. Nothing has transpired as to the decision on this request; but it appears that the "imperial" Iturbide was taken into custody, and the charge of his person committed to general Bravo. He is said to be despised by every one for his cowardly conduct, and that the Mexicans style him colonel *Llantos*, a title which, we presume, implies any thing but greatness of mind or splendid talents.

Very late from the Pacific.—We have conversed with a gentleman who came passenger in the schr Dart, arrived here (Baltimore) on Saturday in 24 days from Carthagena. He left Guayaquil about the middle of March at which time president Bolivar was there. The expedition which the Peruvian Patriots had sent against the Royalists near Lima had been defeated—at the last accounts the Royalists were within a few leagues of Lima, which place, it was supposed, would inevitably fall into their hands again. In consequence of the expected capture of Lima, fugitives and much property had left there and arrived at Guayaquil. There was considerable bustle at Guayaquil in consequence of this intelligence, and markets had experienced a depression by the unexpected arrival of the goods from the former place.

Several shocks of earthquakes had been felt at Lima subsequent to the earthquakes in Chili, and the people in consequence were under much alarm for their safety.

President Bolivar had about 4000 men at Guayaquil, and as many at Cuenca in the interior.—He was preparing a secret expedition, which, there is no doubt, was to be directed against Peru.

In the province of Quito every thing was perfectly tranquil—as also at Pasto, the insurrectionary movements at the latter place having been effectually quieted, through the instrumentality of Bolivar.

General Devereaux had arrived at Santa Fé from Tunja, to meet the Columbian congress, preparatory to his departure on his mission to Europe He was expected to arrive at Carthagena about the end of April. The general enjoyed the full confidence of the Columbian government.

Messrs. Duane and Adams were daily expected at Carthagena from Santa Fé, as also Mr. Lorich, Swedish consul general. They would sail in the first vessel for the United States.

Accounts have been received at Washington confirming the intelligence of the appointment, by the Columbian government, of general Devereaux as minister plenipotentiary and envoy extraordinary to Russia, Sweden and Denmark, provided those powers acknowledge the independence of the Republic. The general is also appointed special commissioner to Great Britain.

Extract of a letter of a late date from Valparaiso.—I was lately in Lima, and saw the present Congress formed; San Martin administered the oath to all the members of that body. The country is in a very unsettled state. The government, both here and at Lima, is in the greatest confusion. The Congress made a demand of a large sum of money from the American and British merchants; in consequence of which, captain Prescott, of H B. M. frigate Aurora, blockaded the port, until they relinquished their demand, which soon took effect. San Martin has left them to their fate, and is now with his *friend* Cochrane. He appeared here [at Valparaiso,] in disguise, and went on shore in the evening in a citizen's dress. As soon as the news of his arrival had reached lord Cochrane, he immediately had the brig in which he came hauled alongside his ship and secured—after a short detention, he took from her a considerable amount in gold, and then released the brig. Public opinion is that San Martin is about to make his exit—he is now quite sick.—Lord Cochrane also leaves them; and Wooster remains. Cochrane and Wooster are not on good terms—the former sends to England all the money he gets—Wooster serves from principle. Conception and Coquimbo have declared themselves free of Chili. The government cannot and will not stand. You think at home they have established a good government and are a happy people; quite the reverse is the case. This day Cochrane delivered his farewell address to the people.

EUROPEAN AFFAIRS.

The following is an extract from the reply of the Spanish Cortes to the speech of his majesty, which re echoes the sentiments expressed by him to that body.

"The unheard of pretention of dictating laws to independent nations, if not resisted will draw in its train the ruin and dissolution of the states of Europe; and an endless war of extermination will reduce this cultivated country to the barbarism of Asia. Your majesty has replied with dignity to the notes of the powers; and the Cortes have only to subscribe to your just reflections on the conduct of his most christian majesty, and to agree that it would be unreasonable to reply to errors so antisocial, and indecorous in the constitutional king of Spain to make an apology for our just cause, in opposition to malice and hypocrisy. They assure your majesty that the energy, the reason and the constancy of the Cortes will be the best reply to the speech of the most christian king.

"Reason and justice, "they remark," will not be less valiant than the genius of oppression and servitude. Those principles shall be our model, and being convinced of the firm and magnanimous character of our honourable nation, incapable of bearing injustice or infamy, jealous of its rights, and fond of the glory and the great deeds which have always distinguished it; they doubt not that as they bore up the throne with such constancy and such sacrifices, against the terrible legions, the able captains, and the military genius of the wonderful man who terrified for a time the rest of Europe, they shall know how to defend in the same manner, and with the same courage and patriotism, the honour and dignity of your majesty, and the independence, the rights and the glory of the nation.

"If this nation performed such prodigies, while deprived of the aid and co-operation of your majesty, what will it not be capable of doing when intimately united with its monarch, favoured by the Constitution of 1812, and with your majesty disposed to contribute with all your power to realize its hopes! The liberty of your majesty, your security, and that of the government, are above all things indispensable to such co operation. The Cortes have taken all the steps for a removal to the place you and your government shall select."

It has been stated in the latest accounts from Spain, that a motion had been made in the Cortes to declare the sovereign impotent and unable to remain longer even as the nominal head of the goverment—for at best he is nothing more. The fact is that Ferdinand was opposed to a removal of the government from Madrid, and asked one of his ministers, if they intended to compel him to go against his will. "Yes," answered the minister, "*tied* if necessary," and then began humming the famous air "Tragala," &c. English, "*gulp it down*." This story is doubtless exaggerated, if it be not altogether untrue. There is a degree of rudeness about it, which under any circumstances would have been inexcusable. Insult should not be added to misfortune. It moreover behoves the Spanish nation to treat the king kindly, and at all events to protect him from insult and injury. The policy of England, at present, is neutrality.—But even this negative exhibition of her friendship, will be of vast importance to Spain during the approaching struggle, by enabling the former to supply the latter with arms, provisions, and stores of every description; and it is not improbable, should the war be prolonged for a year or two, that England may be drawn into the controversy in behalf of the peninsula. The influence of England has been strongly exerted in favor of peace; but powerful as she has been hitherto in negotiation, her efforts against the meditated aggression and invasion have been exerted in vain. But not a hair of the head of Ferdinand must be touched with violence; for the good will of England will depend entirely upon the moderation, forbearance, and respect with which he is treated. Should the king be brought to the block, England would join in the crusade to crush the revolutionists, and avenge his death Should France, backed by the powers of the north, invade—and we do not see how she can retrace her steps—the conflict will be long and sanguinary. All accounts represent the Spaniards as full of eagerness to meet their threatened invaders; and, we doubt not that they will, as they always have done, exhibit splendid proofs of their courage and devotion to their country's cause. But it is not by mere vigor that battles are now gained, and kingdoms overrun; and in the most essential elements of victory—in discipline—numbers and resources—the French are so vastly superior, as to make us tremble for the result. But the war will be unlike any former one. Should the allies march over every province—spread desolation over every plain—raze every castle, and lay in ashes every town—Spain will not be conquered, unless she chooses to bow the neck. Let it be supposed that Spain is overrun, and the old despotism again established—it would probably not stand a month without the support of at least some hundred thousand French, German and Russian bayonets.

The following are among the great number of petitions which have been presented to the French Chamber of Deputies from commercial places, praying that France may not be involved in a war with Spain:—1, from the merchants of Havre; 2, from the merchants of Bordeaux; 3, from the inhabitants of Bethancourt, (Aisne), 5, from the inhabitants of Havre; 6, from the merchants of Lille; 7, from the merchants of Rouen; 8, from the inhabitants of Guives (Aisne); 9, from the merchant ship-owners of Morlaix; 10, from the inhabitants of the ports of Binic and Portrieux. The petitioners express fears as to the consequences of war, which may prove prejudicial to commerce; and they pray for the maintenance of peace.

It was ordered that a report be made on the above petitions in the Chamber of Deputies, on the first sitting after the 19th of March.